

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis, Commentariorum Libri LVIII

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Prophetarum oracula.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

In sacrificiis cur mel prohibeatur.

nus miremur, si, qui longo post tempore successit, Plato quoque Musas sui temporis meretriculas appellavit. Præceptum vero, uti paulo ante dicebamus in Divinis literis, ne quicquam mellis in sacrificium Domino adoleatur, sed in munus primitiæ ejus offerri possint. Præcipit enim ex parte, illius sapientiæ primitias offerri, non autem pleniùs ea uti: quippe ut fides nostra non in sapientiâ hominum consistere videatur, sed in virtute Dei, ut Paulus in priori ad Corinth. epist. Ea vero de causa mel, ut ait Eucherius, in sacrificiis offerri prohibebatur: quia resoluti blandimentis deliciarum, aut dulcedine voluptatum, non possunt mysterium Dei esse participes. Hinc Pascha Domini comeditum amaritudine jubetur, quia sit semper austera distractio veritatis.

DE VITÆ DULCEDINE AMARITIES. CAP. XI.

Attingemus ea quoque, quæ complexu rerum possint in orationem obsoletam coalescere: ut si quis amaritudinem aliquam, aut infortunium, quod antea vitæ suavissimum otium & tranquillitatem exasperet, per hujus generis hieroglyphica explicare voluerit: non alia congruentius pictura signove utetur, quam figurato mellis favo, de summo cujus absinthium pullulet, herba nimium amarissima, quod quidem Lucretianum illud sapere videtur, quod in nostræ vitæ conditione frequenter occurrit.

Lib. 4.
Sic Plato in Philebo,
μικρὸν γλυκύμιον ἢ ἀμάρω dulce ad mixtum,
αὐτὸ γλυκύμιον, dulce
ἀμάρω αὐτὸ ἀμάρω
Cicer. ad Attic. epist. lib. 5.

— Medio de fonte lepōrum

Surgit amari aliqua, quod in ipsis floribus angat.

POPULARIS FUGA. CAP. XII.

Comenti sunt nonnulli popularem fugam per examen Apum, & subiectum fumum indicare: quandoquidem Apes nulla re magis consistenter, in fugamq; vertantur, quam fumo supposito. Atque hac similitudine utitur Apollonius Argonautis, in describenda Bebryciorum fuga, simul atque interemptum Amycum conspexere.

OBORTUS IN MOESTITIA LEPOS. CAP. XIII.

Sed longe suavius illud est, quod per Apes ex cadavero Leonis ore prodeuntes innuitur. Pingi potest hoc ubi quis aut à detractoribus male habitus, insigniorem fuerit existimationem assecutus, aut inimicorum contumeliis affectus clarior evaserit, aut ex illatis injuriis creverit. Mordacissimus est enim Leo violentus, & ferox. Apes vero in ejus faucibus mellificantes, prospera & sua via quæ subsequuntur indicant. Verum historia vetus ansam huic hieroglyphico subministravit quippe Samson Danidanus tribulis, cum in ferocissimi Leonis occursum illapsus esset, ultro bellum adortus eam strangulavit, peremptamque ex publica via in sylvam proximam pertraxit, eamq; ibi in obscondito reliquit. Paucis vero post diebus projectæ belluæ cadaver invisurus eo rediit, ubi mira res oculis objecta est: nam frequens Apum examen in tabidis ejus faucibus favos fabricare occeperant. Unde illi postea quæstionis argumentum fuit, quam Pelistæe juventuti dissolvendam proposuit. Quæ fieri posset, at trucidenta immanisq; res, eademq; voracissima, suavissimum ex ore cibum erogaret? Cuius quidem quæstionis historiam solius uxoris silentio crediderat, ejus fidem & taciturnitatem exploraturus. Hinc illa mox medio convivio, ob rem ab uxore proditam, exclamatio Samsonis plena acerbis exaudita Nihil esse fœmina fallacius.

PROPHETARUM ORACULA. CAP. XIV.

Propheta Apes dicit Psal. 19. & 119.

Minime vero prætereunda sunt etiam alia, quæ sacris nostrorum literis traduntur: Quam dulcia faucibus meis eloquia tua! super mel & favum ori meo. Et alibi: Judicia Dei dulciora super mel & favum. Omnis enim Prophetia suaves celestis doctrinæ favos, & dulcia divini eloqui mella componit, Et Debora

A Dehora libro Judicij Prophetia particeps facta, Apis interpretatur, ut ait Adamantius. Et omnes denique Prophetia sub Apis nomine comprehenduntur, earumque favi ea sunt oracula quae literis mandaverunt. Atque hoc est bonum illud mel, quod comesse jubemur. Quicumque enim oracula ea divina meditatione complectitur, scriptis vatum nostrorum sermonibus alitur & recreatur, is mandatum illud divinum exequitur, quo praeceptum est, *Comede mel, fili, bonumque; id esse reipsa protinus expeditur.* Quod autem de Assertore nostro praedictum est, *Mel comeder*, mel hic Adamantius nostra de virtute colloquia significare profertur. Quotiescumque de abstinendo a voluptatibus, de domitanda nequitia, de justitia, de prudentia ex animo disserimus, sermonis istiusmodi suavitate libentissime pascitur Deus, hosque liquores assidue sitibundus inquirat, cui si nequitiae, si pusillanimitatis, si scelerum & stultitiae amarulenta pocula propinaverimus, gustum ut offensus refugit, & ut fel odiosum averfatur.

CONCORDIA. CAP. XV.

BET quia moris erat infantes a lavacro susceptos lactis & mellis gustu plurimum imbuere, nonnulli hoc ad concordiae significationem factum autumant, Tertulliano ita dicente: *Inde suscepti lactis & mellis concordiam prae gustamus.* D. etiam Hieronymus ad versus Luciferianos de hac ipsa re in hunc modum: *Nam & multa alia, quae per traditionem in Ecclesiis observantur, auctoritatem sibi scripta legis usurparunt, ut in lavacro ter caput mergitare, deinde egressu lactis & mellis prae gustare concordiam.* Id tamen faciunt jam adulti, quandam tamen infantiae significationem praeseferunt. Fuit vero aliquibus mos, ut loco mellis, vinum cum lacte propinaretur. Nam apud occidentis populos diu observatum est ut tinctis sacro lavacro ad ejusmodi innocentiae, quae praecipua est in parva ea aetate, similitudinem quandam, vinum & lac tribueretur. Eoque Tertullianus Esaiam dicitum trahit: *Venite, emite, absque argento, & sine commutatione, vinum & lac.*

CASTITAS. CAP. XVI.

Incorruptam ad hanc virginitatem, & castum animi propositum per Apes significari id argumento est, quod ipsae homines a coitu olidos acriter oderunt, & ut Plutarchus Conjugalibus praecipit ait, Apes eos male accipiunt, qui recentes a muliebri copula superveniant, sed mulieres, quae Veneri operam dederint acrius invadunt, quique vel vinum potum, vel unguenta oleant. Nam & maro eas ignorare Venerem his versibus attestatur:

*Illum adeo placuisse Apibus mirabile morem, Verum ipsa foliis natos, & suavis herbis
Quod nec concubitu indulgent, nec corpora segnes, Ore legunt.*

In venerem solvunt, aut factus nixibus edunt,

Hinc Pythius ait Pindarus, *ὅτι ἐν τῷ λόγῳ χερσὶ μὲν ὄρεται μελιόσας*, quo loco interpretes subjecit: *Proprie quidem Apes sacras Cereris ministras appellavit, improprie vero omnes alias, propter animalis puritatem.* Nam & alibi sacris eam Apibus delectari dicit. Alii Nymphas sacrificiorum praefides appellari tradiderunt. In Divinis quoque literis Apem virginitatis imaginem esse dicit Eucherus, nulla tamen causa reddita: quia scilicet eam satis ex Marone cognitam arbitraretur,

ADULATOR. CAP. XVII.

Verum aliud ex Ape, hieroglyphicum idem ponit Eucherus, nempe simulacrum eam esse adulatoris: utpote quae mel in ore habeat, in occulto caudae spiculum, atque ita homines qui lingua blandiuntur latenter vero feriunt, significare: loquendo enim mellis dulcedine proponunt, re vero ipsa vulnus inferunt.

ULTIO. CAP. XVIII.

Neque defuerunt veteres Theologi, qui Apem ultionis & iracundiae signum in Divinis literis esse dicerent, citatis ex Esaiam & Davide locis: *Et Apis quae est in Assur.* Et, *Circumdederunt me sicut Apes.*

ARTIFICIUM. CAP. XIX.

Nam illud, quod Salomon ait: *Vade ad Apem, & disc ab ea, quam laboriosa sit operatrix, unicuique manifestum est artificii sedulitatisque illam esse hieroglyphicum, Virgilio praesertim naturam*

Rr 2

ejus